

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: پیکار جو

۰۲ می ۲۰۱۴

## گرامی باد اول ماه می روز همبستگی جهانی کارگران

فصل دیگری تجلیل از اول ماه می، روز همبستگی بین المللی کارگران که عرصه ای از تبارز قدرت جنبش کارگران است، در شرایط و زمانی فرا می رسد که پوسیدگی ایدئولوژیک و سیاسی نظام سرمایه داری و ناتوانی این نظام در پاسخ به نیاز بشریت برای ایجاد یک دنیای شایسته و انسانی نه تنها به اثبات رسیده بلکه نکبت سرمایه داری با گذشت هر روز افق تاریکتری را که انسان و انسانیت را به نابودی می کشاند در برابر مردم می گستراند. سرمایه داری همزمان با ستراتیژی سرکوب طبقه کارگر، با اقتضای ماهیت متناقضش و با متراکم کردن هر چه بیشتر سرمایه در دستان حلقه محدودی از سرمایه های بزرگتر و همچنین فراهم ساختن زمینه استثمار مضاعف، از لایه های پائینتر طبقه خودش که در عرصه رقابت و رشکست شده و از میدان به در می شوند نیز قربانی گرفته و با سوق دادن آنها به اردوی کارگران، فاصله طبقاتی را هرچه گسترده تر و ژرفتر می نماید.

این بورش سبعانه سرمایه داری در سراسر جهان، بی جواب هم نمی ماند. کارگران با به راه انداختن جنبش های اعتراضی خود جوش، هر از گاهی به پا خاسته و در دفاع از منافع شان، تب مرگ را بر پیکر سرمایه داری مستولی می نمایند. اما به دلیل نبود پیوند ارگانیک نهضت ها و جنبشهای با عظمت طبقه کارگر و پیشروان آن و با توجه به فقرت وضع جنبش سوسیالیستی کارگری در یک هیأت عمومی، و هم در عرصه نظری و ایدئولوژیک، و مهمتر از آن بدون انسجام و موجودیت حزب طبقه کارگر، جدالهای طبقاتی جاری در پهنه جهان در بهترین حالت از تحمیل یک سری اصلاحات اقتصادی کوتاه مدت به بورژوازی، فراتر نمی رود.

تجارب تاریخی و مبارزات طبقه کارگر تا همین امروز و تبیین مارکسی از مسأله این را به درستی نشان داده است که تعویض نظام سرمایه داری به سوسیالیسم، نتیجه الزامی تحول دینامیکی تاریخی نبوده و نیست، بلکه نقش انسان آگاه و متشکل در آن مفروض است؛ بناءً پیوند جنبش کارگران با مارکسیسم، که بیان تیوریک تضاد و مبارزه میان دو طبقه اساسی پرولتر و بورژوا می باشد، یک نیاز میرم و فوری جنبش است. پیروزی طبقه کارگر در این جدال در گرو خود آگاهی، همبستگی و مبارزه متشکل در سطح جهان می باشد.

طبقه کارگر در شرایط حاضر و در محدوده جغرافیای افغانستان که با بسط مناسبات بورژوائی و تسلط سرمایه داری پیرامونی از نظر کمیت نیز در حال افزایش است، هم از همین معضله در رنج می باشد. در افغانستان علاوه بر حاکمیت سرمایه داری پیرامونی، تسلط افکار سوسیالیسم جهان سومی که به هر اعتراض و حرکت مترقی مهر "مارکسیسم" را کوبیده و انقلابی ترین عمل این سوسیالیسم خلقی و بورژوائی از حد و مرز اصلاحات ارضی، که خود

چیزی نیست جز رفرم بورژوائی برای توسعه هرچه بیشتر مناسبات کاپیتالیستی، فرا تر نمی رود، می باشد. این دیدگاه نیز به سهم خود امر مبارزه طبقاتی، را به دشواری های بیشتری مواجه نموده است.

در سایه این افکار خرده بورژوائی است که ایدئولوگ ها و نظریه پردازان جریان های چپ سنتی، البته با گرفتن ژست مارکسیستی به خود حق میدهند تا به جای طبقه کارگر نشسته و برای آن بیندیشند و تصمیم بگیرند. بر آمد های پوپولیستی فعالان چپ در افغانستان دنباله همان تفکرات نارودنیکویی هستند که سالهای ممتد بر دستگاه فکری آنها تسلط داشته است و این ادراکات قدرگرایانه سبب می شوند که فعالان جنبش چپ در اطراف روشنفکرانی پرسه بزنند و بدانها امید ببندند که حتی از در افتادن با مذهب و ناسیونالیسم به عنوان معنویت مسلط بر توده ها، پرهیز می کنند، چه رسد به این که برای کارگران نقش و مکانی قایل باشند و ضرورت انسجام، تشکل یابی و تحزب آنها را در راه مبارزه در جهت پیروزی انقلاب کمونیستی درک کنند.

مبتنی بر این واقعیت است که یکی از مسؤولیت های اساسی جنبش ما در این مرحله از مبارزه را دفاع از مارکسیسم و پیراستن آن از آلودگی ها و تحریفات بورژوائی و خرده بورژوائی تشکیل می دهد. همگام با این، مسلح کردن کارگران با ایدئولوژی مارکسیستی و متشکل کردن آنها در حزب انقلابی و وظیفه مبرم دیگری است که بر عهده سوسیالیسم کارگری قرار دارد. حزبی که هدف مرکزی اش را سرنگونی نظام کاپیتالیستی و بر پائی سوسیالیسم کارگری تشکیل می دهد، نه اصلاح طلبی و انکشاف صنعتی جامعه. حزب سوسیالیستی کارگری که همه اعضا و فعالینش همچون رهبران جنبش اول ماه می در شیکاگو، که به دنبال اجتماعات اعتراضی در سال ۱۸۸۶ اعدام گردیدند، با فریاد رسا اعلام بدارند که: "سازش موقوف!"، "ما دشمن نظم موجود هستیم، از نهاد های این نظام، و از نظم شان که بورژوازی چنگ و چنگالش را پشت سر آن پنهان کرده اند، متنفریم و تا زمانی که نفس در سینه داریم، با این نظام در نبردیم".

رفقای کارگر! سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان خود را متعهد به امر رهائی و تحقق آزادی و برابری انسانها که تنها با نابودی نظام کارمزدی و پایان دادن به بردگی مزدی ممکن است، می داند. ما ضمن صمیمانه ترین و گرمترین تبریکات به مناسبت این روز، از هر تلاشی برای بر گردانیدن مضمون و محتوای اصیل و انقلابی روز همبستگی بین المللی کارگران و فراتر رفتن از برگذاری نمادین این روز، حمایت و استقبال می نمایم.

**زنده باد همبستگی بین المللی کارگران!**

**زنده باد انقلاب سوسیالیستی!**

**شورای مرکزی سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان**

**اول ماه می ۲۰۱۴**

**یادداشت:**

از قبل آشکار است که نشر مطلب، نباید به معنای تأنید صد در صد مواضع مطرح شده در آن به شمار بیاید.

اداره پورتال AA-AA